

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ КОНСУЛЬТАТИВНО-КОРЕКЦІЙНОЇ ПРАКТИКИ (IV курс, 8 семестр)

Метою консультативно-корекційної практики є формування практичних умінь і навичок студентів із психологічного консультування. Під час практики передбачається створення умов для:

- оволодіння студентами науковими основами і теоретичними засадами роботи психолога-консультанта на практиці, формування здатностей та умінь вирішувати завдання діяльності фахівця у сфері психологічної допомоги та реабілітації;

- поглиблення студентами знань і набуття умінь і навичок у професійній практичній психологічній діяльності.

Студенти спеціальності „Психологія”, спираючись на базові знання, уміння та навички, отримані у вищому навчальному закладі, повинні оволодіти майбутньою професією, виконуючи функції психолога-консультанта безпосередньо у різних наукових, освітніх та лікувальних установах (навчальних закладах, позанавчальних установах різного напрямку, клініках соматичних і психічних захворювань, консультативних та реабілітаційних центрах, соціально-психологічних службах, центрах працевлаштування і вивчення громадської думки та інших сферах діяльності людини).

Основними завданнями консультативно-корекційної практики з психологічного консультування є:

- закріплення і практичне використання теоретичних знань;
- розвиток особистісних професійних здібностей, виховання почуття поваги до професії психолога, персональної відповідальності, засвоєння моделі спеціаліста, якому властиві риси людини з високою внутрішньою культурою і розвинутими професійними якостями; поглиблення та вдосконалення знань, умінь, навичок;

- ознайомлення студентів із з науковими, прикладними та практичними аспектами діяльності психолога-консультанта, з головними напрямками діяльності психологічних лабораторій; принципами і методами роботи психологів в наукових, освітніх та лікувальних установах; з різними моделями психологічної служби в системі освіти, науки та охорони здоров'я; з принципами і нормами використання комп'ютерної техніки в професійній діяльності;

- формування навичок спілкування психолога з людьми різного віку та представниками різних верств населення, вивчення індивідуальних вікових особливостей;

- засвоєння етики професійної діяльності психолога;
- вироблення у студентів творчого, дослідницького підходу до професійної діяльності, набуття ними навичок аналізу результатів своєї праці, формування потреби в самоосвіті;

- виконання передбачених, програмою та індивідуальними планами

завдань щодо спостереження і аналізу психологічних консультацій, які проводить фахівець-психолог, а також підбір необхідного матеріалу, проектування та самостійне проведення консультацій на задану тему.

Прикладні завдання консультативно-корекційної практики:

1. Закріпити знання про принципи і методи роботи психологічної служби міста та роботи психологів у освітніх, наукових та лікувальних установах, основні завдання діяльності психологічної служби в різних організаціях та установах.

2. Реалізувати під час практики наукові, прикладні та практичні аспекти діяльності психолога.

3. Засвоїти основні види роботи шкільного психолога: психологічна просвіта, психопрофілактика, психологічне консультування, психодіагностика, психокорекція, психологічна реабілітація та прогностика з метою сприяння повноцінному особистісному, інтелектуальному, моральному, фізичному розвитку дітей.

4. Вивчити особливості організації консультативної та корекційної роботи із „важкими”, педагогічно запущеними дітьми та дітьми із затримкою психічного розвитку.

5. Ознайомитись з діяльністю служби „телефон довіри”.

Під час проходження консультативно-корекційної практики студент повинен сформувати навички у таких видах діяльності:

- проведення індивідуальної консультації ситуативного характеру;
- проведення групової консультації за визначеною проблемою;
- проведення сімейної консультації;
- проведення профорієнтаційної консультації тощо.

Етапи проходження практики:

Перший етап:

- знайомство з особливостями професійної діяльності практикуючого психолога на конкретному робочому місці;
- аналіз робочого часу психолога та визначення тієї її частини, яка відводиться на психодіагностику і психологічне консультування;
- виявлення основної проблематики психологічного консультування;
- спостереження за проведенням психологічної консультації фахівцем-психологом;
- одержання практикантом індивідуального завдання на проведення самостійних консультацій (індивідуальної та групової).

Другий етап:

- збір необхідної інформації та матеріалів для консультацій;
- проведення консультацій;
- погодження проекту консультації з практикуючим психологом;
- проведення індивідуальної консультації;

– проведення групової консультації.

Третій етап:

Підготовка звітної документації (щоденник практики, психодіагностична карта, звіт, характеристика із місця проведення практики).

База виробничої практики: загальноосвітні навчальні заклади; загальноосвітні навчальні заклади для дітей з вадами психофізичного розвитку; навчально-виховні заклади для дітей-сиріт і дітей, які залишились без піклування батьків; позашкільні заклади освіти; соціальні служби для молоді; служби у справах неповнолітніх; приймальники-розподільники органів внутрішніх справ для неповнолітніх; центри соціально-психологічної реабілітації населення; Інститут соціальної і політичної психології, НДІ психології ім. Г.С. Костюка АПН України; Київська міська психіатрична лікарня №1; психологічні служби ВНЗ; служби зайнятості; недержавні центри психологічної допомоги.